

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.
Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdaje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

181 9. Minister za vnanje stvari grof Goluchowski, došel semkaj z Dunaja, je poročal cesarju o konferencah zadnjih dni med grofom Thunom in baronom Banffyjem oziroma na vprašanje o pogodbi z Ogersko.

181 9. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, je šel ob 11. uri pred Njeg. Veličanstvo, da predloži svoje poročilo. Popoldne se udeležil obeda v Najviši družini.

Cetinje 9. Na večeršnjem sijajnem obedu na čast knezu Bolgarskemu je pozdravil knez Nikolaj svojega gosta kakor zastopnika naroda, ki je zaveznik po skupnih interesih. Knez Ferdinand je odgovoril, da le tesno prijateljstvo more koristiti skupnemu delu obeh narodov. Danes je bila vojaška revija. Na obedu častnikov, ki je sledil potem, je nazdravil knez Nikolaj carju in knezu Bolgarskemu, knez Ferdinand pa knezu Nikolaju in slavi vojske črnogorske.

Bellgrad 9. Minister za notranje stvari je praškim »Narodnim listom« odtegnil poštni debit. To se je zgodilo radi vedenja tega lista, sovražnega Srbiji.

Rim 9. Vse časopise se bavi z encikliko papeževo.

Palermo 9. Sodišče je danes izreklo razsodbo proti socijalistiški zvezi v Piana de Greci. Doktor Barbato in 35 soobtožencev so bili rešeni obtožbe.

Paris 9. »Temps« javlja, da je prokurator spoznal, naj se zaustavi postopanje proti majorju Esterhazyju in madami Pays. (Major Esterhazy je oni častnik, kateremu bi mednarodno židovstvo po vsej sili hotelo pritiskati pečat izdajstva in da bi

s tem osvobilo svojca Dreyfusa. In ne le osvobodilo ampak še obdalo sijajem mučeništva. V ta namen se pletejo razne intrige zares fenomenalnim sodelovanjem židovskega časopisja vsega sveta; v ta namen se ovajajo razne osebe in se silijo oblasti, da uvajajo preiskave proti istim. Tako je bilo zopet z Esterhazijem).

Paris 9. List »Soir« trdi, da je preiskovalni sodnik podpisal dekret, katerim se stavlja pod obtožbo Esterhazy in madama Pays. Ker pa ta odlok nasprotuje predlogom prokuratorja, utegne nastati nov spor med sodnikom Bertulusom in sodiščem.

Bellgrad 9. Dvanajst bolgarskih častnikov je ubežalo na srbska tla, ker so baje močno kompromitovani v političnem pogledu. Govori se, da je prišlo na dan, da so bili ti častniki načelniki neke zarote.

Line 9. Nadvojvoda Fran Salvator je imenovan poveljnikom 6. dragonskega polka.

Dunaj 9. Ministerstvo za notranje stvari je odobrilo pravila, izdelana od občinskega zastopa dunajskega za osnutje občinske zavarovalnice na življenje in rente.

London 9. Reuterjeva pisarna javlja iz Manile: Tri tisoč Špancev je dne 31. julija napadlo ameriški tabor pri Manili, a so bili odbiti velikimi zgubami. Po poročilih »New-York-Journals« so imeli Španci o tem napadu 200 mrtvih in 300 ranjenih, Amerikani pa 9 mrtvih in 44 ranjenih. »New-York-Herald« trdi, da, ako bi odgovor Špancev ne zadovoljil, dobi admiral Sampson povelje, naj svojim brodom odplove na Špansko. (Bum!!)

bolje; ponorel je za žarkimi očmi Marijete, žene našega prijatelja Quirinia. A zaljubljen državnik, tudi če bi bil pameten še od narave, je neškodljiv. Šepnil sem Marijetinu možu, kako mora ona preskrbeti od Avstrije, da postane Rabata komisar v Senju. Ti se čudiš, smeješ? Da, prav Rabata. Ta strašni vojak brez lastne misli in lastnega čuta, se ravna že sedaj po mojem migljaju, a nadvojvodi Ferdinandu, gorečemu katoliku, se je omilil zelo, ker udriha na Kranjskem z železno šibo po Lutrovih pristaših. Pomisli še to, sorodnik, da se je ta nepremišljeni vojak predvčeršnjim vjel, govoreči živo za svojega vladarja, ter ga vsakdo smatra protivnikom republike; tem manjša bode sumnja, tem lažje njegovo imenovanje, in ako dobim to vojaško punico v Senj, bode sekal in obešal Uskoke vse po moji volji. Na morju preži na njihove ladje vaš general Paskvaligo, železen bat, a turške poveljnike treba opomniti, naj ne puščajo razbojnikov na svoje zemljišče. Niso-li tako zapleteni v pajkovo mrežo od vseh strani?

»Da, ali potem ni še vse Primorje in Senj beneška zemlja?«

»To so mi rekli tudi dože Grimani in njegovi svétniki, nasmejal se je de Dominis, ali jaz se vam čudim v resnici. Da protivniku izbiješ meč, ni treba udarjati po sablji, ampak raniti ga v roko. Počasi ali varno. Senjani niso vsi jednaki. Plemiči naj ostanejo patrieji, samo se mora izmed njih iztrebiti plevel: Daničiče, Hreljanoviče, a zlasti Posedariče. Najljutejše vojvode treba uničiti; oni, ki dobivajo cesarsko plačo, oni se pomirijo; najemnik

Bratski odziv.

V dotičnem članku smo rekli te dni, da se bile besede dra. Ferjančiča, ki jih je izustil ta gospod na banketu učiteljev v Ljubljani na adresu zastopnikov naroda češkega, le opozorjenje na naš tužni in opasni položaj ter obupen klic do onih, ki so nam prijatelji in bratje. In dr. Ferjančič je imel polnoveljavni naslov za tak vsklik, kakor ima narod slovenski naslov za zahtevanje vsestranske podpore od strani naroda češkega — naslov, katerega hočemo čuvati in hraniti kakor talisman, naslov, ki sta si ga ustvarila naroda češki in slovenski! Ta naslov, iz katerega izvajamo mi Slovenci pravo do pomoči od strani naroda češkega, je dana bratska prisega, da si hočemo stati ob boku v dnevih žalosti in veselja! Ta prisega se je slovesno obnovila na slavnostih v Pragi, obnovila opetovano in pred očmi takorekoč vsega slovanskega sveta, obnovila še posebno v onem nepozabnem trenutku, ko smo izročali venec za spomenik Palackega! Takrat se nismo mogli vzdržati solz tudi mi, ko sta se župana ljubljanski in praški, torej zastopnika mater-občin obeh bratskih narodov, oklenila v objemu in je vskliknil dr. Podlipny: »Mi Čehi in vi Slovenci smo v enakem položju. Skrajni zapadni veji slovanstva smo: ni na severu, vi na jugu. Vaše veselje, naše veselje, vaša žalost, naša žalost!«

V tisti hip se nam je zdelo, kakor da je pred našimi očmi hkratu vzrastel močan, neporušen jez našemu narodnemu obstanku, naši bodočnosti.

To je bila prisega jedinstva! Vsaka prisega je sveta — iz človeške družbe je izobčen oni, ki

se ne vznemirja silno. Ti ljudje bodo sčasoma trgovci, obrtniki. Najhujše, ki ne dobivajo plače, moramo odstraniti; ti žive od ropa, plovejo po morju, ker drugače ne morejo živeti. Sežgi jim barke, premesti jih v trdnjave Otočac, Brinje in Prozor, pošlji jih globoko na Hrvaško na Turčina, ta jih ali potolče, ali pa bodo oni branili krščansko, torej tudi beneško mejo. Senj je važno branišče avstrijske vlade, ali samo, dokler so Uskoki v njem, ker samo ti vrage umejo skakati in plezati po pečinah; Nemei pa, Boga mi, ni najmanjše. Pa pomisli potem: Senj brez obrane, Avstrija brez mornarice! Beneška mornarica poseduje jadransko morje; Frankopani so že tako iztrošili, a pomorska mesta bodo pristajala vedno bolj k Benetkam, ker sem vleče vsa trgovina. Tako pade zrelo jabolko samo v krilo prejasne republike. Seveda, tega nisem rekel cesarju in nadvojvodi, ali oni mi odobravajo osnovo, ne misleči na posledice. Še več. Zavil sem svojo osnovo v lepo obliko. Avstrijei nimajo denarja, a senjske šume so lepe. Beneški trgovci morejo pod roko pokupiti šume zelo po ceni; Uskoki izgube potem svoje glavno zavetje — šume, a Avstrijei odstranijo Uskoke s tem denarjem. Kaj praviš Sabieno?«

»Pravim Ti, da mi je sedaj vse jasno, in da se čudim tvojemu divnemu umu, sorodnik, in ako pojde vse posreči, ni zaslužil nihče večje časti od beneške republike, nego-li senjski škof Marko Antonio de Dominis.«

(Pride še).

PODLISTEK.

13

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Šenoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

»Ne plašimo se tega, moj Sabieno! Mendoza je ohol norec, ki brblja na svojo roko; on mora pasti. Rabata je strog, mrk, brezobziren, da celó krut vojak, »condottiere«, ki bi na zapoved obesil celó svojega očeta. On nam bode proti Senjanom meč, a mi roka in glava, ker ima malo v možganih.«

»Rabata?« se je začudil senator.

»On, da. Ti veš predobro, koliko sem se trudil na praškem in graškem dvoru, da sklonim Uskokom vrat, da, celó preveč, preživo sem snoval, da so me začeli moji protivniki sumničiti pred cesarjem in nadvojvodo, da mi odvzamejo senjsko škofijo. A to ni težko. Rudolf ni cesar, državnik, on je astrolog, sumničiv človek, čuden, a njegovi ministri, osobito Čehi, zvite lisice, ki se srdijo še zdaj, odkar so se razbili praški dogovori med cesarjem in republiko. V Gradcu vedó za moje osnove protestantski ministri, a na Hrvaškem mrzijo Benečane ban in general Lenkovič — torej tudi mene. Vidiš torej, dragi sorodnik, da moram biti oprezen, da ne smem prednjačiti povsodi. Naj delajo drugi, ne vedoči, da je vse to moja osnova. Pregledajmo malo svojo vojsko. Evo ti cesarskega poslanca Rosija. On je pravi gizdalin, dovolj top, pa za nas

je prelomil prisego, ki je prisegel po krivem! Ali koliko svetelje so prisegi, dane pred narodi v imenu narodov!!

To je bila torej sveta podlaga, na katero je dr. Ferjančič smel in moral oprti svoj obupni klic v imenu naroda slovenskega do naroda češkega! Po tem vskliku je zašumelo po vsem politiskem svetu — a odmev je bil različen.

Nam je bilo seveda glavno do tega, kakov bode odmev med onimi, ki so naši, ki so spojeni z nami po svetosti prisegi.

Narod češki je narod poštenjakov — a narod-poštenjak ne prelamlja bratske prisegi. V tem zmislu zveni odziv glavnega glasila sedanje češke delegacije na apostrofo Ferjančičevo. »Narodni listy« pišejo:

»Ako bi nam vlada ponudila osnovo češke države pod tem pogojem, da morajo drugi Slovani Avstrije ostati pod nemško hegemonijo, dobila bi odklonitev, slično oni, ki smo jo dali leta 1870. ministru Giskru, ko nam je ponujal samostojno češko kraljestvo, ako prepustimo nemškemu gospodstvu Moravsko in Šlezijo. Naš odgovor bi se glasil: **Nikdar! Ali vsi svobodni, ali pa demo vsi!**« Naši slovanski bratje se boje, kakor je razvidno iz njih glasil, proganjani od strani vlade Thunove. Vedo naj, da bomo mi Čehi stali z njimi skupno proti vsaki krivičnosti in nezakornosti. V naši skupni adresi smo določili tudi nastopni postulat: Nov, novim odnošajem odgovarjajoč in narodne manjšine poštovajoč volilni red! In pri tem ostanemo!

Bratje Slovenci! V tem pogledu se še ni spregovorila zadnja beseda.

Takov je torej odziv iz merodajnih čeških krogov na govor dra. Ferjančiča! Bratski odziv! In uverjeni smo, da govori iz sre vsega naroda češkega!

DOPISI.

Iz okraja Koperskega. (Ljudska veselica na Plavijah). (Izv. dop.) Veselica, ki jo je priredilo pevsko in bralno društvo »Straža« na Plavijah dne 31. julija pod milim nebom, je izpala tako sijajno, če jemljemo v poštev različne težkoče, s katerimi se je morala boriti, da ni prenapeta nobena hvala o izvrstnem vspehu in se je kazalo, splošno navdušenje občinstva.

Že vnanja priredba je morala navdušiti rodoljuba. Mična vasica, raztresena med zelenim drevjem in krasnimi vrti, bila je ta dan odičena praznično. Vihrale so trobojnice vsake mere. Nekatere njih so dičili primerni napisi, kakor: »Živela Istra, naša domovina«, »Živela Spinčič in Laginja« i. d. Od vseh strani so vreli ljudje skupaj, da se udeležijo te slavnosti na domačih tleh. Raznovrstna društva prihajala so pevaje na Plavije, kjer so bila vsprejeta prav po slovensko — pristrčno.

Jenkov »Naprej« je otvoril veselico. Godba je prišla za prave strune sviraje ta toliko znani, udomačeni a vedno divni komad. Kako je delovala ta naša himna na ljudstvo, o tem je pričalo splošno ploskanje. Hubadovo »Svarjenje« je pel mešani zbor iz Plavij. Pero mi je preokorno, da bi primerno izrazil ono, kar sem čutil o tej pesmi. V prvi vrsti so stala dekleta iz Plavij, za njimi pa močen možki zbor. Narodna noša, odičena slovenskimi trakovi čez prsa in pas, telesna lepota v cvetu let, zdrav in čil duh, jasen, bister in vendar tako mil pogled, neprisljano priprosto vedenje: vse je harmonično izražalo blago nprav hčerke matere Slave! In potem mlodoneči glasovi, kjer je bil vsaki »pianissimo«, »crescendo«, »morendo« in »fortissimo« spoznati natanko! To je bilo videti mladim in starim, da so v rajskem veselju. Pozdrav č. g. predsednika je bil tako primeren, tako jednat in (kar je vredno največ) tako pristrčen, da si ga pozdravljeni gostje gotovo ohranijo v živem spominu. Enake kratke, a vendar tako vspešne in za take prilike take primerne govore priporočamo vsem g. predsednikom na kmetih. Častitamo g. predsedniku! Cesarska himna je pričala, da naše ljudstvo ljubi razven vere, te prve podlage vsake prosvete, in mile matere Slave, tudi našega presvetlega vladarja F. J. I. Ko se je odpela cesarska pesem, sledili so živio-klici na Njegovu Veličanstvu. F. Vilharjevo »Spljetu« je pelo pevsko društvo »Slava« tako izborno, precizno, da

smo se kar čudili. Seveda so morali ponavljati. Nato je »svirala godba »Koračnice«. — F. Vilharjev »Slovenae i Hrvata«, katerega je pel možki zbor iz Pobjev, je donel tako mlo in blagodejno, da je vidno deloval na srečo poslušalcev. — Za tem je godba svirala vedno lepi Zajčev »U boj«. — Na to je nastopil (prvič javno) novi pevski zbor »Primorsko« iz Mačkol. Reči moramo odkrito, da smo se bali nekoliko, kaj bo — a nad vse iznenadilo nas je ubrano in sigurno petje. »Poputnica N. Jurišića« se je proizvela prav dobro. Na obče ploskanje zapel nam je zbor še »Istrsko koračnico«, tudi to prav dobro. (Zvršetek pride).

Politični pregled.

K položaju. Beležimo dalje. Zopet jedno ugibanje in to-le:

Ako ne pride do sporazumljenja med avstrijsko in ogersko vlado, potem ne preostane druge poti, nego da odloči krona. V tem slučaju bi nastala ministerska kriza, ali na Dunaju ali v Budimpešti. Ako bi krona odločila v zmislu Banffy-a, odstopil bi Thun in naslednika bi mu bila Schönborn-Lobkovic in sprememba ustave bi bila neizogibna. Ako pa se cesar odloči v Thunovem zmislu, kar je verjetneje, potem bi odstopil Banffy, da bi ga madjarska klika rešila dane besede — da ne pride namreč več pred ogerski parlament s provizorijem — ali pa bi prišla na Ogorskem na krmilo vlada, ki bi se odločno izrekla za provizorij.

Značilno za resnost sedanje krize je tudi dejstvo, da ogerski listi neverjetno razdraženo pišejo proti nemškim obstrukcionistom. Misliti treba namreč, da so Madjari še ne dolgo temu prav ljubko koketovali z nemško obstrukcijo. Sedaj pa, ko sluté, da obstrukcija spravlja v nevarnost gospodarsko skupnost mej obema polovicama države, sedaj jim je jelo prihajati vroče! In to je zopet dokaz, komu je najbolj ležeče na tem, da se obnovi pogodba, oziroma: kdo se je dobro imel ob dosedanji pogodbi, sloneči na razmerju 70% pravice in 30% dolžnosti na ogerski in 30% pravice in 70% dolžnosti na avstrijski strani.

Združenje Istre s Trstom? Na članek »Naše Sloge«, katerega smo priobčili tudi mi pod gorenjim naslovom in ki je bil nekoliko polemične naravi proti zagrebškemu »Obzoru«, reaguje ta poslednji list v svoji zadnji številki. »Obzor« je tega menenja, da se nam ni bati spojenja Istre s Trstom. Istre ne bi zgubili, a za našo stvar treba, da osvojimo tudi Trst. Kar se dostaje graje v »Naši Slogi« na adresu Dalmatincev, povdarja »Obzor«, da je ravno on že mnogokrat pisal v istem zmislu. Zagrebški list hoče zagovarjati vsaki proces jedinstva, a spojenje Istre s Trstom bil bi še le početak daljnjega procesa. Trstu se ne odrečemo nikdar in oni dan, ko se bode v zbornici tržaški prvokrat govorilo slovanski — in če tudi ob protestih in kriku galerije — bode to dan sijajnega vspeha za našo stvar. Italijanski značaj uradov ne sme plašiti — saj ta značaj se mora premeniti. Združenje Istre s Trstom — tako zaključuje »Obzor« — bi bilo samo novim razlogom, da se ta sprememba izvede čim prej in čim radikalneje.

Obisk biskupa Strossmayerja pri banu hrvatskem, grofu Khuenu-Hedervaryju, je dobil sedaj svoje pojašnjenje. Ta obisk je dal povoda izvestnim krogom na Hrvatskem; da se začeli sumničati biskupa politično poštenje. Seveda se morajo ob svitlem sčitu Strossmayerjevem razbiti taka nizka sumničanja, ali poskusilo se je vendar, kar je zopet dokazom, kako strastni smo mi Slovani, kadar se borimo — med seboj! Madjarski listi pa so šli celo tako daleč, da so sumničali — živemu človeku se vse more pripetiti — Khuena, da je postal »Obzoraš«, somišljenik Strossmayerjev. Ta izmišljotina je ravno zadostno bedasta, da jo verujejo bedaki! »Agramer Tagblatt« pa je o omenjenem obisku podal to-le pojasnilo, da je bil Strossmayer pozvan na vlado v Zagrebu, ker so mu imeli izročiti neko najvišje povelje iz dvornega urada! Ker pa je biskup tajni svetnik, ne more se izvedeti, kaj je bilo v onem nalogu.

Domače vesti.

Imenovanje. Poštini vežbeniki so imenovani absolvirani srednješolei Anafesto Fabro iz Poreča, Oskar Sollinger iz Trsta in Leonhard Lodatti iz Gorice.

Kratkotrajna slava. V Cresu so imeli župana, ki je čul na ime Coglievina. Mož je postal slaven ob zadnjih državnoborskih volitvah s tem, da je nastopil kakor kandidat za vztočno Istro proti — Vekoslavu Spinčiču. Ta kandidatura je bila sicer mrtvorajeno dete, ali gosp. Coglievina je bil vendar kandidat in sicer drzen kandidat — zato tudi slaven. Kakor slaven mož je kar pošiljal okrožnice drugim županom, kako naj volijo — njega! Takrat se je mislilo, da mož, ki ukazuje tako daleč na okrog in čegar ime je zaslovelo tja čez hribe in doline, da ta mož mora biti vsega-mogočen — doma in da mu je v lastni občini zagotovljena slava za pozne čase. No, prišlo je drugače: sedaj ni več družega, nego spomin na nekdanjo slavo.

Prišlo pa je tako-le: Bile so nove občinske volitve, katere je vodil seveda visokolastnoročno sam gospod župan Coglievina. A vedi ga vrag, kako se je motalo to: po izvršenih volitvah sta bila gospod župan in njegova stranka odslovljena iz občinske hiše! Po taki nezdigi je seveda prvo zdravilo — rekurz! Tudi gospod Coglievina je uležel rekurz proti volitvam, katere je vodil on sam! In ne brez vspeha! Temu se ni čuditi, saj je gospod Coglievina vedel najbolje, na čem da so šepale volitve. Vlada je torej uničila volitve in je imenovala — v sporazumljenju z deželnim odborom istrskim — upravni svet. Ali glej jo novo smolo! Koga ni med členi upravnega sveta! Gospoda — Coglievine, bivšega župana in slavnega kandidata državnoborskega. Sie transit gloria mundi!

V pojasnilo. Iz Materije nam pišejo: Kar se tiče »nestvarnega« popravka (ovitega v obliko dopisa) na naš sestavek »Pet let brez šolskega pouka« v cenj. »Edinosti« od dne 2. t. m. št. 139 v večernem izdanju, ne bi nam trebalo govoriti več. Saj smo dobili po opombi uredništva popolno zadoščenje.

Vendar se čutimo izzvani toliko po vsebini, kolikor po obliki »popravka« — in prisiljeni smo, da govorimo še enkrat in zadnjikrat o tej stvari.

Najprej moramo konstatovati, da res nismo bili dobro poučeni glede razpisa učiteljske službe. Toda, kakor smo izvedeli potem, ni se čuditi temu, da nekateri niso znali ničesar o tem. Služba je bila res razpisana vsako leto; pa gospodje na upraviteljstvu občine so se brigali tako malo za stvar, da je stvar nekako zaspala. To je bila torej le pomota in ne laž, kakor bi hoteli dokazovati oni; a »Errare humanum est«.

Pa radi tega ni treba napadati osebe. Sedaj pa prečitajmo pazljivo še enkrat popravek in kdor zna čitati izmed vrst, ta razvidi, da dopis ni bil poslan radi stvarnega popravka; ampak prvič, da bigospodje na obč. upraviteljstvu uverili svet, da v tej občini je vse v najlepšem redu, v drugo pa, da se ponašajo stvarni — tako izgotavljenjem novega šolskega poslopja — katerih izpolnjevanje je njih sveta dolžnost. In v toliko je opravičen naš izraz o »nestvarnem« popravku.

Gospodje menijo, da poučevanje v šoli po č. g. Počivalniku se lahko smatra rednim šolskim poukom. Kdo ne ve, da temu ni tako, zlasti pa oni, ki pozna razmere, v katerih mora živeti duhoven v Brezovici. In tako ostajamo pri trditvi, da pet let ni bilo šolskega pouka.

Čuditi pa se moramo, da gospodje niso znali, kaj smo hoteli reči s tistimi šolskimi taksami. Da, zares čudno. Oni so menili, da govorimo tako nekako o lokalnih taksah v tej občini, dočim je bilo jasno kakor beli dan, da smo mislili na deželni zakon istrski, katerim so se uvedle šolske takse. Ali gospodje res ne vedo, kaj se godi v deželnem zboru istrskem? Sicer pa naj si zapomnijo gospodje, da ni prav, ako je uprava brez kontrole in da pravico do kontrole ima — vsakdo! Isti.

Trma našega magistrata. Konsumno društvo v Lonjeru je prosilo za dovoljenje, da bi dne 14. t. m. smelo držati svojo gostilno odprto preko navadne ure, to je o priliki veselice tamošnjega pevskega in bralnega društva. Prošnja za to, ki so jo napravili na namestništvu poverjeništvu za okolico, je bila odobrena. To dovoljenje bi bil moral

vidimirati tudi magistrat. Ni pa hotel tega storiti, češ, da noben uradnik magistrata ne ume slovenščine. Na ta odgovor se je podal včeraj g. predsednik konsumnega društva na namestništvo, kjer je naznanil vse. Gosp. poverjenik Fabrizio je vzel dotično dovoljenje, rekši: »Posljem že jaz na magistrat in preskrbim, da isti vsprejme to«. Jasno je torej, da je naš magistrat še vedno stari hrast. Okoličani in Slovenci pa naj ne bodo več stari potrpežljivi, liki mehka lipa, marveč naj nastopajo bolj odločno in vse pojde potem. Le uklanjati se ne nikdar in nikomur, ko vemo, da je pravo na naši strani!

Napis na spomeniku Čehovinem v Brancie bode slovenski in nemški. Tako zatrja »Soča« na dotično vprašanje naše.

Še enkrat § 19. tisk. zak. Pišejo nam: Čudim se, da do dandanes, ko že ni nobeden predmet preslab ali prenizek, da ne bi služil za snov kaki razpravi, ni napisal še nikdo kako daljšo črtico o § 19. tisk. zak. oziroma o frazi: »V smislu § 19. tisk. zak.«, tolikrat porabljeni in — zlorabljeni, ki vegetira kakor parasit po časopisih ter visi kakor Damoklejev meč na lasi nad uredniško glavo. — A brez zamere, gospod urednik! Kakor je najbrže večkrat neprijetno tudi Vam, ko dobivate pisma, ki začenjajo z vedno isto bombastično donečo in večkrat morda nerazumljeno frazo, vendar so nekateri popravki paznemu čitatelju hvaležna duševna paša. Često se dogaja namreč, da je še le po popravku prav za prav ponataneneje pojašnjena stvar in sicer v zmislu, potrjujočem popolnoma ali deloma, **resničnost prve notice, ki se popravlja.**

O tem en izgled. Notica v neki številki »Edinosti« pod znamko »Usiljivost« me je sicer zbudila nekaj v oči, toda mislil sem si, da so že bili kaki, več ali manje važni vzroki, da so Tolminski tamburaši o poznani priliki izpustili nekaj komadov. Še-le iz popravka pa sem uvidel vso resnico: Gosp. okrajni plavar je želel, da se izpustijo »dolgočasne« točke! Seveda se mi je nekaj zasvitalo v glavi, čuvši, da je »želel« gospod okrajni glavar, ker dobro vem, kaj pomenjajo na deželi »želje« takih gospodov. Sicer pa: če že narodno društvo, katerega namen je, vzbujevati narodno zavest in povspeshevati narodno probujo, udarja med kosilom kaki c. kr. gospodi, sme pa tudi imeti pravico, da si samo-izbira svoje komade. Posebno pa me je osupnilo, da so se spoznale za »dolgočasne« in se izpustile ravno divne narodne popevke hrvatske. Tudi jaz umem nekaj malega o tamburanju — gospod urednik, ne štejte mi v zlo te samohvale! —, in vedno sem bil te vere, da je ni glasbe na svetu, za katero bi bila naša tamburica tako prikladna, kakor so ravno jugoslovanske popevke. Tu je efekt popolen in gotov; utis tako nepremagljiv, da se more »dolgočasiti« le oni, ki ne ve, kaj je lepo. Torej ravno te popevke, ki so pravi zaklad za vse tamburaške zборе, ki dišijo vsporeda na veselicah in koncertih, naj bi bile dolgočasne, če se udarjajo komu — med kosilom!

Vidite g. urednik, v tem slučaju mi je še le popravek prinesel pravo pojasnilo. Sicer pa zadosti o tem, da Vam ne provzročim še jaz kakov popravek »v zmislu § 19. tisk. zak.«

Tamburaš.

Umesten nasvet. Nekdo piše v »Soči«, da naj bi slovenski županje povodom svojega shoda v Ljubljani zasnovali svoje posebno glasilo. Dopisnik pravi:

»Da je tak list neobhodno potreben, ne more prigovarjati nihče, kajti sedaj se za pouk županski ne briga nikdo. Par knjig je vse, iz česar naj se župan izobrazi. Res je, da se voli županom vselej razumen mož v občini, vendar se ne da tajiti, da tudi tak potrebuje poučila.

Svoje liste in glasila imajo vsi omikani stanovci, le slovenski župan je prepuščen takorekoč sam sebi. Se-li ne da zamašiti ta vrzel?

List naj bi že izhajal kjerkoli, uredovan pa naj bi bil tako, da bi se iz njega učili uradovati naši župani. Krepil in spodbujal naj bi narodno zavest med njimi. Pripoznati mi mora vsakdo, da je sedaj marsikateri župan odvisen od okrajnega glavarstva in njegovih činiteljev; da to ni na korist slovenskemu uradovanju, ume se samo, ker ni potreba povdarjati, da celo na okrajnih glavarstvih na Kranjskem se pridno nemškutari, kaj pa še na

Koroškem, Štajerskem in Primorskem? List, kateremu ime naj bi bil »Slovenski župan«, bi pomagal z svetom marsikje, razkladal bi novi županijski delokrog, zadevajoče zakone itd.»

Sama, gola, krvava resnica. Če kje, vemo mi po Istri, koliko ran seče naši narodni stvari ravno zavisnost županov od okrajnih glavarjev povsod tam, kjer župan ne ume braniti svojega prava, ker ga — sam ne ume! In tu treba pouka, pouka in zopet pouka.

Najobčutljivejša stran. Zadnja »Soča« je bila zaplenjena. In sicer se je gospod cenzor spodtaknil ob oni odstavek v uvodnem članku, ki je govoril o širjenju irredente na Primorskem. »Soča« meni, da gosp. državni pravdnik zaplenjenih stavkov niti razumel ni, sicer da si ne more tolmačiti te zaplembe. Mi si pa stvar tolmačimo drugače. Čim si začel govoriti o irredenti na Primorskem, zadel si na najobčutljivejšo stran izvestne gospode. Na to stran je kmalo zadosti za jedno — konfiskacijo.

Slovenski ne znajo! Pišejo nam: Minolo nedeljo sem imel »srečo«, da sem naletel na prijatelja, ki se je bil ravno namenil na tukajšnji finančni urad. Ne bodi len, podal sem se žnjim, da vidim, da-li se na tem slavnem c. k. uradu govori »tudi« slovenski!

Ko sva došla v tretje nadstropje, poiskala sva s prijateljem uradno sobo nekega višega c. k. finančnega uradnika, toda ni ga bilo še v uradu, ker je bilo prezgodaj. Na hodniku je bila gruča štirih gospodov uradnikov, katerim pa se je poznalo že na obrazu, da — niso naši!

V menenju, da vsaj eden od onih štirih zna vsaj za silo slovenski, vprašal je moj prijatelj, kje da je urad, v katerem je imel posla. Gospoda so se spogledali, eden njih pa je rekel: »Mi no kapišo sta lingua« (jaz ne umem tega jezika). Dali so nama nekega gospoda, ki naju je sproved v sobo do nekega gospoda, ki je govoril čisto, pravilno slovenščino. Isti je posredoval, da je mogel moj spemljevalec zavrniti neke laške uloge, doposlane mu na slovensko pismeno izjavo!

Potem sva odšla zopet svojim, poprej »pridodeljenim« nama spremljevalcem. Mejpotom po hodniku je pozval neki gospod tega poslednjega ter ga je vprašal, kaj da hočeva? A oni je odgovoril porogljivo: »Tu sta dva gospoda, ki nočeta — parlon, ki ne umeta italijanski!« Midva sva seveda molčala, ker nisva umela laški (!), toda sedaj sva izvedela, kaj je gosp. govoril in zato vprašava: Je-li dostojno gospoda uradnika, ki ne pozna deželnih jezikov, katere bi moral poznati, da brije norce z strankami, ki so prišle zahtevati svoja prava od c. k. uradnikov? Sicer pa: »Zora puea« — in ako Bog dade, kmalo boše dan! Pride pa tudi, in prav gotovo pride, oni črni petek tudi za Vas, gospoda uradniki, ki Vam javi, da kdor ne zna jezika onih, ki ga plačujejo, naj — gre z Bogom!

Arrivederci.

Za zastavo pevskega društva „Kolo“ sti nabrali goscipi Bole in Šeme dne 31. julija v krēmi gosp. Babiča pri sv. Jakobu 3 K. 4 st.; v isti krēmi je nabrala goscipa Terezija Trpin 7 K. 34 st., ter gosp. R. Svec 2 K. 4 st. V krēmi gosp. Cerkenika sti nabrali goscipi Lulek in Trčel 2 K. 34 st. Martin Furlan je daroval 1 K. Skupaj kron 15.76. Poprej je bilo izkazanih kron 163.88. Vsega skupaj je torej kron 179.64.

Prisrčna hvala vsem darovalcem in nabiralcem.

Promet »Tržaške porojnice in hranilnice, registrovane zadruge z omejenim poroštvo, do konca 31. julija tek. l. znaša gold. 526.506.36; lansko leto gold. 439.015.10 naraščaj gold. 87.491.26

Ob enem naznanjamo, da se zavod ta mesec preseli v ulico S. Francesco 2 (Slovanska Čitalnica).

V poročilo o izletu „Slovenskega pevskega društva“ v Divačo urinila se je pomota proti koncu, kjer naj se glasi namesto drugikrat »g. Obersnelu« — »gosp. Magajni«.

Ob enem smo naprošeni objaviti, da je gospa Magajnova prigodom veselice podarila »Slovenskemu pevskega društvu« 5 gld. ter se upisala kakor podpornica istega društva. Istotako je podaril g. Kariž 40 kr. Hvala!

Vabilo. Podpisani vabi gg. nadzornike in nadzornice »Delalskega podpornega društva«, da pridejo gotovo v sejo, ki boše v nedeljo dne 14.

t. m. ob 5. uri popoldne v društvenih prostorih. Na dnevnem redu je zelo važna točka.

Ivan Hvastja,

načelnik nadzornikov.

„Bralno društvo“ v Vel. Žabljah priredi dne 28. t. m. v proslavo 50-letnice vladanja Njega Veličanstva se svojimi lastnimi močmi veliko veselico s petjem, deklamacijo, govorom, igro, tombolo in plesom. Vspored se priobči kasneje.

»Hrvatska čitaonica« v Pazinu priredi dne 14. avgusta velik koncert na društvenem vrtu. Začetek ob 8. uri zvečer.

Iz-pred sodišča. Včeraj se je vršila razprava proti 46-letni Antoniji Lukas iz Milj, ker je bila pustila svoje dete — ostavivša hišo — brez nadzorstva in je isto utonilo v neki kadi. V svojo obrambo je rekla Lukas, da jej je mala ušla iz hiše, med tem, ko je ona opravljala domača dela. Sodišče je obsodilo obtoženko na 5 dni zapore.

60-letna Ivana Ravalico je šla dne 14. julija po ulici v Piranu. Nasproti jej je prišel neki Domenik Petronio, ki pa ni videl Ivano in jej je prišel prav blizu. Ona, da se mu izogne, ga je sunila nekoliko, a on je vsled tega padel tako nesrečno, da si je zlomil tri rebra in naslednjega dne umrl. Vsled tega dogodka je državno pravdnštvo tožilo Ivano Ravalico radi prestopka proti varnosti življenja. Včeraj se je vršila razprava. Ravalico je priznala vse, povdarjala je pa, da je Petronio pal, ker je bil sleb in bolan, česar ona ni mogla vedeti. Sodišče jo je spoznalo krivo in jej prisodilo 4 tedne zapore.

19-letni težak Avgust Tonza je bil obsojen na 3 mesece zapore radi javnega nasilstva. Nekega dne je udril v stanovanje neke Wagner, ter jo je silama držal nekoliko časa, tako, da se niti ganiti ni mogla. Le skrajnim naporom se je mogla rešiti iz njegovih rok in zbežati.

Nesreča. 33-letni Ivan Cergol iz Dolenje Škofije je na delu v zavodu pri sv. Marku. Včeraj zjutraj se je trudil z nekoliko tovariši, da bi premaknili nekoliko debelih hlodov. Hkratu je jeden hlodov zdrsnil doli in je zajel Cergola pod-se. Ponesrečenca so prenesli v bližnjo sobo. Pregledali so ga, a niso opazili nikakega poškodovanja. Ker pa je vendar tožil o hudih bolečinah, sprovedi so ga v bolnico. Zdravniki menijo, da ni izključeno, da se je poškodoval v notranjem.

Radi ljubosumnosti. Sinoči zvečer je prišla na zdravniško postajo 19-letna Josipina M. Njeno levo oko bilo je vse krvavo, zatečeno, sploh grozno pokvarjeno. Ko je hotel zdravnik, da jej stori potrebno na očesu, ni dovolila ona nikakošnega tikanja ter je odšla. Kakor se govori, je bila ranjena s kozarcem, zalučanem od prijateljice iz ljubosumnosti.

Nagle smrti je umrl včeraj zjutraj 72letni uradnik južne železnice Josip Wihrer bivajoči v ulici Caserma št. 11. Po zajuterku se je zgrudil s stolice. Domačini so poklicali zdravnika z zdravniške postaje. Ko je došel ta, je bil starček že mrtev.

Zgubljen — najdeno. V ulici Ponziana je našel nekdo v ponedeljek pet omotov, v katerih so bili uzorci manifakturnega blaga. — V ulici Sette Fontane je bila najdena zlata zaponka z brilanti. Te reči se morejo dobiti na policiji.

Koledar.

Danes v sredo 10. avgusta: Lavrencij, m.; Hugon, šk. Jutri v četrtek 11. avgusta: Suzana, d. m.; Tiburej, m.

Solnčni:		Lunin:	
Izhod ob 4. uri 36 min.	Izhod ob 10. uri 33 min.		
Zahod " 7. " 33 "	Zahod " 3. " 6 "		

Ta je 33. teden. Danes je 221. dan tega leta, imamo torej še 144 dni.

Zadnje vesti.

Madrid 10. Kraljica-regentinja je podpisala dekret, katerim se krožuje not španske banke povišuje na 2500 milijonov pezeta in se pooblašča banka v pomnoženje rezervnih fondov.

Washington 10. Včeraj je bila konferenca med predsednikom Mac Kinleyem in francoskim poslanikom Cambonom. Konferenca je trajala nad jedno uro. O vspehu tega pogovora ni znano ničesar.

London 10. »Times« javljajo: V Cavite je došlo več transportnih parnikov z ameriškim vojaštvom, katerega pa ni bilo možno izkreati radi slabega vremena. Pričakuje se skorajšnjega napada na Manila.

Dunaj 10. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, se je povrnil iz Ila.

Budimpešta 10. Neka odlična oseba liberalne stranke se je izjavila nekemu novinarju, da je grof Thun rekel povodom zadnjih konferenc, da hoče poskusiti še enkrat ter ponuditi avstrijskemu parlamentu priliko za — delo. V ta namen hoče čim prej stopiti v dotiko z načelniki posemičnih strank.

Praga 10. »Politik« prinaša znamenit članek iz peresa slovenskega poslanca viteza Berksa o avstro-ogerski banki.

Praga 10. Češki listi prijavljajo nastopni komuniké: Parlamentarna komisija čeških poslancev in veleposestva češkega je imela včeraj tu v Pragi konferenco, na kateri se je razpravljalo o sedanjem političnem položaju. Po mejsebojni izjavi idej izhaja popolno soglasje nazorov med obema strankama toliko v sodbi o sedanjem političnem položaju, kakor tudi o postopanju za bodočnost.

Vrhu tega povdarjajo češki listi, da ni resnična vest, ki jo je prinesel neki češki list o bližnjih novih pogajanjih mej Čehi in vlado. Češka stranka ni dobila od vlade nikakega povabila na nova pogajanja.

Kolonj 10. »Kölnische Zeitung« javlja iz Madrida: Policija je dobila obvestilo, da anarhisti pripravljajo zaroto za kakov zločin. Policija ima v svojih rokah fotografijo dotične politične osebe, na kateri naj bi se izvršil atentat.

Pariz 10. »Matin« javlja, da so razprave radi telefonske zveze med Berlinom in Parizem via Bruselj zaključene.

Aleksandrija 10. Poročila iz Yemena pravijo, da je položanje v Arabiji jako resno. Turška vlada je odposlala tjakaj veči kontigent vojaštva. Pričakuje se pa še nove vojaške pomoči.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 9. avgusta. (Izvirni brzjav.)

Pšenica za september 71 $\frac{1}{4}$ ¢, za december 70 $\frac{1}{4}$ ¢.
Koruzna za september 37 $\frac{1}{4}$ ¢, za december 38 $\frac{1}{4}$ ¢.
Mast 550.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za marec 8:30 do 8:32. Pšenica za september 8:21 do 8:23. Rž za september 6:47 do 6:48. Koruzna za maj 1899. 4:25 do 4:26. Koruzna za avgust 1898. 4:87 do 4:89. Oves za spomlad ——. Oves za september 5:35 do 5:37. Koruzna: 5— do 5:10.

Pšenica: ponudbe precejšnje. Povpraševanja omejena. Prodaja 15000 met. stot. Vreme: dež.

Hamburg. Santos good average za september 31:50, za december 32—, za marec 32:50 za maj 32:75.

Havre. Kava Santos good average za avgust 38:50, za december 39— frankov za 50 klg.

Praga. Surovi sladkor I. produkt, 88%. Rendement franco Aussig. Mirno. Takoj —— do ——. Oktober-december —— do ——.

Dunajska borza 10. avgusta 1898.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	101:80	101:75
„ v srebru	101:60	101:60
Avstrijska renta v zlatu	121:65	121:65
„ v kronah	101:25	101:35
Kreditne akcije	361:60	362:25
London 10 Lsr	120—	120—
20 mark	11:75 $\frac{1}{2}$	11:75 $\frac{1}{2}$
Napoleoni	9:53	9:52 $\frac{1}{2}$
100 ital. lir	44:30	44:30

Edina zaloga
portlandskega cementa
in
hidravličnega apna I. vrste iz Wietersdorfa
za okolice in Kras se nahaja pri
Marinu Luxa
na Proseku.

Cvet proti trganju. (Liniment caspici).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostibolu, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nvč. Razp. pošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici.

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

1200 oralov zemlje!

Lastnik grajščine Stari Ribnik na Hrvaškem razproda od svoje grajščine, ki je 1 uro oddaljena od Metlike in dve uri od Karlova, na drobno kacic 1200 oralov zemlje.

Ta grajščina ima plodovit svet. Kupijo se po ceni lahko njive, hoste in travniki ter tako naseli veliko kmečkih rodbin. Lesa je dosti in žaga blizu. Pohišstva se z malim denarjem napravijo. Kraj je lepa ravan, zemljišča imajo globok svet in so doslej še malo bila izrabljena. Voda Kolpa teče mej temi zemljišči. Sadno drevje raste bujno na teh zemljiščih. — Dinarjev je dosti dobiti po 30—40 nvč. brez hrane.

Dogovori se lahko plačilo **kupov po letih** proti zavarovanju.

Podrobna pojasnila podaja oskrbnništvo **grajščine Stari Ribnik pri Metliki.**

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 $\frac{1}{4}$ %	30-dnevni odkaz 2 $\frac{1}{2}$ %
30- " " 3 $\frac{1}{4}$ %	3-mesečni " 2 $\frac{1}{2}$ %
	6- " " 2 $\frac{1}{2}$ %

Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2%, na vsako svoto. V napoleonih brez obrest.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljano, Lince, Olomuc, Reichenberg, Sanz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predujmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi. Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

„Hôtel Nazionale“

v Trstu

v ulici Vienna št. 4.

se nahaja v bližini kolodvora južne železnice, pristanišč, poštne in brzojavne urada ter je popolnoma prenovljen. Sobe se oddajajo po 80 kr. in naprej.

Postrežba najtočnejša. Govori se slovenski in hrvaški. Lastnik je dalmatinski Hrvat. Za obilni obisk se priporoča udani

Josip Berdariovič.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premianju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Rezerva specijalnih dobičkov zavarovanja na življenje	500.000—
Občna rezerva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo št. 2, (v lastni hiši).

CASSA DI RISPARMIO TRIESTINA

(Tržaška hranilnica)

Sprejemlje denarne ulege v bankovcih od

50 nvč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razum praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obrest na knjižice 3%

Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gld. pa 5 dni.

Eskomtije menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 $\frac{1}{2}$ %

Posojuje na drž. papirje avstro-ogerske do 1000 gld. po 4 $\frac{1}{2}$ %

Višje zneske od 1000 do 5000 gld. po 5 $\frac{1}{2}$ %

Daje denar proti vknjiženju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru.

Rodbina **Fran Hmelakova** iz Lokavea naznanja sorodnikom in znaneem, da je nje sin, oziroma brat

ERNEST

danes ob 4. uri zjutraj, v 23. letu, po dolgi in mučni bolezni mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v petek ob 7. uri zjutraj iz bolnišnice milosrčnikov v Gorici naravnost na pokopališče v Lokavee.

Lokavee, dne 10. avgusta 1898.

Gostilna I. vrste na Bledu,

ležeča na najpripravnem kraju ob cesti z velikim prometom se odda v najem ali na račun.

Pisma je pošiljati pod naslovom:

A. B. št. 111. Bled, poste restante.